

mis ja hi püssides ei sündind pruunkida. Imetele-
des waatis jahtmeister seda wäljajookswad pulwert
— aga mitte kaua. Sahtisest leldri ufjest tõmbas
tuul läbi ja ajas põlewa talludest ühe sädeme maha
pulwri sisse. — — Selsammal silmapilgul nägi
ingel kalamehe maja ufse eest, kuidas lossi wast
katus pealt üles wastu taewast lendas ja pats
suutsufammas üleestõusis. Üks tume raske panga-
tamine käis selle peale. Nüüd teadis ingel küll,
miks pärast ta waga rahwa teenistuseks oli wäljaläki-
tatud, sest nüüd oli tal tegemist, neid raskeid põle-
waid lendawaid lossi puru ja tükka teelda selle maja
peale langemast, et n'ad elusse jäiwad. Ja oleks
ta mitte omad tiivad laiale lantanud, kui lana
oma poegade üle, siis oleks see wägew põrutamine
seda weikest maja puruks löönud ja järwe põhja
wiskanud. Selle pangu peale ruttasiwad nüüd
kalamees oma pojaga ehmatand tuast wälja ja nä-
gawad weel seda torni kõrgust suitsu sammast, mis
ümberringi laiale waus ja kõil järwepealast täitis.
Lossist seisiwad aga weel paljast ueli müüri alles
ja lahtiste usteft ja akendest paistis tagand kuu-
walge läbi. Lossi seest ega wäljast ei olnud üht
sadet enam näha, kõil oli surma waikus. Üksi
järwe peal oli weel lossi riietade puru ja tükka
ujumas. Kõhitud ja liigutatud pöörsiwad kalamees

oma pojaga oma hõletatuffe alla tagasi ja tänasi-
wad Jesaudat tema armulise ja imeliku hoidmise
ja kaitsmise eest — ja kustutasiwad omad liin-
lad ära. —

Mõni kuu hiljem tuliwad lossi härra sugulased
siina ja otsiswad nende wana rufude alt jahilossi.
Aga ehk küll kõil alles niisammuti puutamatta
seisis, kuidas see sel hirmu-kõil oli langenud —
kalamees ei olnud puhta südametunnistuse pärast
ühegi asjaese puutunud — ei leidnud nemad siiski
midagi neist kalli asjadest, mis seal majas oliwad
olnud — la mitte üht lusikast, kellega kohwi oleks
wõinud liigutada. Kui küllalt oliwad otsinud ja
wäsitanud, jahutasiwad ja puhlastiwad n'ad kalamehe
juures ja kinnitasiwad endid wärste kaladega.
Eõõmalaual ütles wanem nende seast poisist wastu:
Willi, mis ja weel iial lossi asjadest peaksid
leidma, olgu labida, kää ehk noodaga, see olgu siin-
jagu. Seal juures mõtle meie peale omas palwes.
Labida ja kääga otsis pois küll, aga ei leidnud
midagi. Aga hiljemine, mõne aasta pärast, ikka,
kui wana wõrk oli katki käreisunud ja uut alles
hakatati tegema, siindis, et ta fõrd ühe kalli jooma-
peetri, ehk häberwaagna ehk muid midagi weest wälja
tõmbas. Ta ostis nende leitud asjade eest tallu
ja linu. Ta naene kedras neid lõngaks ja ta ise